

когато може да приеме дадено значение, но може и да не го приеме. Затова тя се нарича още променлива статистическа величина.

Близостта на фактическото разпределение до съответния му теоретичен аналог позволява да бъдат използвани свойствата на съответния теоретичен модел, с което се извършва преходът към конкретните статистически изводи и заключения.

Възможностите на статистическия анализ са в непосредствена зависимост от характера на разпределението. Да се определи характерът на конкретно емпирично разпределение, означава то да бъде апроксимирано (приближено) към съответен теоретичен модел. Силно отклоняващото се разпределение от теоретичния модел не позволява да се правят конкретни и надеждни изводи за изучаваните явления.

Преди да се спрем на свойствата на нормалното разпределение и на неговото приложение за оценка на риска при управление на портфейла, е полезно да се представят накратко някои по-общи теоретични характеристики на разпределенията.

I. ТЕОРЕТИЧНИ ПРЕДПОСТАВКИ: ВЪРЪЗКАТА “НОРМАЛНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ - СТАНДАРТИЗИРАНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ”

1. Въвеждащи понятия: статистическа вероятност и закон за големите числа

Теоретичните разпределения са вероятностни разпределения на величини, които могат да приемат различни числови значения.

В теорията на вероятностите тези величини са известни като случаини. Стойностите на случаините величини се реализират с определени вероятност и (Колмогоров, 1974; Венецкий, 1971; Сугарев, 1974; Съйкова, 2002; Гатев, 1995).

Вероятността може да се определи като относителна величина, която изразява обективната възможност за появяване на случайното събитие A , т.e. тя изразява отношението на благоприятните изходи за настъпване на събитието A от общо n на брой единствено възможни, несъвместими и равновъзможни изходи от всички изпитвания, а именно:

$$P/A/ = \frac{m}{n} . \quad (1)$$

Вероятността е число, чиято стойност се намира между 0 и 1, resp. 100 (когато е в проценти). При $P = 1$ събитието се нарича достоверно, т.e. единствено възможно. Ако $P = 0$, събитието се нарича невъзможно, т.e. при дадените условия то не може да настъпи. Ако събитието A при дадените